

sektor. Initiativet til sådanne udviklingskontrakter vil kunne udgå fra erhvervsvirksomheder, teknikere, opfindere og efter omstændighederne fra fondets bestyrelse. Det er naturligt at forudsætte, at fondet i sådanne tilfælde sikrer sig en andel af den mulige gevinst.

Efter forslaget er der endvidere åbnet mulighed for, at fondet kan tegne aktier i danske selskaber, hvis virksomhed er afhængig af udviklingsarbejde, når en sådan form for bistand findes mest hensigtsmæssig, ligesom fondet på anden måde f. eks. ved at stille ekspertviden til disposition eller ved publikationsvirksomhed, skal kunne bidrage til forskningsresultaters formidling til danske erhvervsvirksomheder.

Fondet skal som hidtil kunne bidrage til forsknings- og udviklingsprojekter i erhvervsvirksomhederne ved ydelse af lån, men der er også åbnet mulighed for, at bistanden helt eller delvis kan gives som tilskud. Det er fondets bestyrelse, der her må tage stilling til de enkelte projekter, men jeg vil gerne — og jeg ved mig her i overensstemmelse med flere medlemmer af det høje ting — give bestyrelsen det ord med på vejen, at jeg meget gerne ser, at man er opmærksom på de ideer og projekter, der undertiden undfanges af mindre erhvervsdrivende og folk i øvrigt, som savner forudsætningerne for at føre deres ideer ud i praksis.

Jeg finder det her rigtigt at understrege, at fondets virksomhed naturligvis vil være forbundet med risiko. Med ethvert forskningsprojekt er der forbundet den risiko, at det ikke indfrier de stillede forventninger. Denne uundgåelige risiko bør man have i erindring, også når det konstateres, at fondsmidler har været investeret i projekter, som ikke gav noget positivt resultat. Stillede man det krav, at fondets midler kun måtte anbringes i sådanne forsknings- og udviklingsarbejder, som næsten med sikkerhed kunne siges at føre frem til målet, ville det være det samme som at fornægte den idé, der ligger bag fondet, som jo netop er at gøre det muligt at tage en risiko. Disse betragtninger gælder, hvad enten fondets bistand ydes i form af lån eller tilskud.

Ved 1. behandlingen takkede *Jørgen Peder Hansen* (S) handelsministeren for det fremsatte lovforslag, som han så som en imødekommelse af hans eget partis bestræbelser omkring nøjagtig den samme problemkreds, en problemkreds, som indtog en fremtrædende plads i øjeblikkets debat.

Haustrup Clemmensen (KF) fandt, at lovforslaget var et godt udtryk for det samarbejde mellem det offentlige og det private erhvervsliv, som ingen af de to sektorer kunne undvære. Det var i virkeligheden det, hvorpå man skulle udbygge det moderne samfund og muliggøre dets forøgede velstand. Han understregede, at lovforslaget også måtte ses i sammenhæng med det socialdemokratiske forslag til folketingsbeslutning, og der havde omkring dette forslag allerede været et udvalgsarbejde, der lovede overordentlig godt.